

je ugodil želji nemškega zunanjega ministra dr. Curtiusa, da medsebojno zamenjata predsedstvo pri januarskem zasedanju Sveta Društva narodov. Dr. Curtius bo prevzel predsedstvo šele na majskem zasedanju, ker ni hotel nastopiti pri razpravi o nemški pritožbi proti poljski strahovladni pri zadnjih volitvah napram nemški manjšini kot predsednik Sveta in ob enem kot tožitelj.

Nemci grozijo. Voditelj nemških nacionalistov Hittler je napovedal, da bo leto 1931 za nemški narod borbena leto, za katero bo treba nabrusiti meče. Zadnje parlamentarne volitve na Poljskem izrabljajo Nemci, da hujskajo proti Poljski in pritiskajo na vlado, naj zahteva popravo vzhodne meje, osebno pa odpravo poljskega koridorja (ozemna zveza Poljske z morjem).

Nesoglasja na indijskih posvetovanjih. Indijska posvetovanja v Londonu še nikakor niso zaključena. Glavna težkoča teh posvetovanj je spor med muslimani in hindujci. Muslimani zahtevajo posebne volilne okraje, dočim so hindujci za enotna volilna okrožja. Angleška vlada se trudi, da bi pomirila obe stranki v korist celokupne Indije.

Revolucija v osrednji Ameriki. Iz Paname se poroča, da je v noči od četrtega na petek skupina mladih revolucionarjev pod vodstvom panamskega odvetnika dr. Harmodio Ariasa strmoglavila vlado predsednika Arosemena. Prišlo je do bitke, v kateri so revolucionarji imeli 8 mrtvih in zavzeli predsednikovo palačo ter poslopje glavne policije, ki v državi Panama nadomestuje vojaštvo. Izklicali so vlado pod predsedstvom dr. Ariasa. Ameriška vlada je poslala tovorni avtomobil z ameriškimi vojaki kanalske cone, da varujejo ameriško poslaništvo. Pričakuje se nadaljnjih nastopov čet.

Odmevi iz kmetijskih vrst.

zernik Boltek, kmet v Št. Ilju pri Velenju.)

Kadar listje porumeni in odpada, ve mo, da se nam približuje zima in da tudi leto kmalu zatone v preteklost. Nekako sam od sebe začne človek razmišljati; misli mu silijo nazaj v minule čase, pa tudi v bodočnost: začenja misliti na obračun za staro leto in delati načrte za novo. Kmetijski stan je v drugih letnih časih preobložen z delom, sedaj imamo pa že malo več časa, da preišljujemo, kaj nam je dobrega ali slabega prineslo tekoče leto in kako še bo kaj v bodočnosti. Nič vselega ni bilo za naš stan. Težka gospodarska kriza, ki je pač svetovna, je obiskala tudi nas kmetovalce in nas našla nepripravljene. Zato z veliko skrbjo zremo v bodočnost. Kam torej plovemo, se vprašamo, ali na viharo morje, ali v pristanišče? Hočemo k obrežju, hočemo na trdna tla, ki se ne majejo. To pa lahko dosežemo, saj smo dobili pomoč. V stiskah in težavah, ki bremenijo naš stan, nas je obiskal neustrašen prijatelj — krmilar, ki nas hoče iz viharnega morja negotovosti privedi na obal, k mirnemu življenju.

In kedo je ta naš prijatelj — krmilar? To je naša Kmetijska zveza, naša strokovna in stanovska organizacija. Razumeti hočemo in tudi moramo, dragi stanovski tovariši, da bomo le preko močne in složne organizacije, ki se opira na katoliška načela, uveljavili svoj upliv in enakopravnost z drugimi stanovci. Naš kmetijski narod se hoče z jekleno voljo in vztrajnostjo okleniti krmilarja in veslarjev, da ne utone na razburkanem morju razrednega stanovskega boja. Dohro se namreč zavedamo, da prevelika stanovska nasprotstva in nestrpnost ne reši in ne ublaži naših razmer. Naš slovenski kmetijski stan si želi mirnega sožitja z drugimi stanovci. Nočemo razdirati, temveč zidati hočemo in sicer močno in silno domovino, našo Jugoslavijo. In največ ji in zato neprecenljivi zaklad za državo je zadovoljnost naroda. Preko naših pokrajin in po naših domovih je zavela misel potrebe složnega dela za zboljšanje naših razmer. In tukaj naj bodi za vzgled Svetopolkova oporoka. Na delo torej, sotrpini, tovariši in prijatelji naši, ker le po storjenem delu je počitek sladek! Naš kmetijski narod je spoznal prijatelje svoje, prišel je do pravega spoznanja, »svita se« mu, pa ne samo tam nekje na Pohorju in ne v nekem namišljenem »naprednem« smislu, temveč širom slovenskih dolin in gora zora vstaja, dan se dela. Na plan, tovariši, sodelavci! Tudi pri nas »se dani«, zato hočemo čuvati našo dedščino, naše bisere. Vsiljevali so se in se še vsiljujejo, ki hočejo kmetijski stan izkoriščati. Delajo se naše prijatelje, hočejo nas pa razdvajati. Pregaror pa pravi: Kjer se prepirata dva, — tretji dobiček ima! — Mi pa, zvesti sinovi naše Jugoslavije, hočemo mirno življenje ob naših ognjiščih, v domači hiši. Zato odločno odklanjamo one, ki z neko laži-naprednostjo in laži-prosvitljenostjo hočejo razdor med brati. Radi bi ti ljudje, da bi se pričelo »svitati«. Ali bi si tudi radi pri tem »svitu« razdelili po svoje dedščino, ki so nam jo oskrbeli naši predniki, naši vzorniki Slomšek, Krek in nebrojni naši prosvetni delavci med kmetijskim ljudstvom? Izgledalo bi ravno tako kakor če bi volk pastiroval ovcam. Napravil bi si barantijo po svoje. Vprašam: kje pa je bila takrat tista »naprednost« in tista »prosvitljenost«, ko je blagopokojni Slomšek oral ledino, pripravljal pot slovenski knjigi v naše domove? In ko je Krek organiziral naše slovensko združništvo in obvaroval s tem kmetijski in delavski stan pred izkoriščanjem raznih tujih in domačih neprijateljev? In ko je naša od raznih ljudi in časopisov toliko oklevetana slovenska duhovščina ustanavljala šole, učila tam našo domačo besedo in pisavo? Takrat je vel tam od severa mrzel veter, ki bi bil kmalu oledenil naša slovenska naselja in odtujil materini govoricni naše lepe slovenske vasi. V tisti veliki nevarnosti so stopili na plan pravi prijatelji naši — sinovi naših domov, naša slovenska duhovščina in ramo ob ramih s slovenskim katoliškim izobraženstvom, ki je tudi v globini svojih src ljubilo svoj narod, so ustavili mrzli severni val s

tem, da so ustanavljali izobraževalna društva, kmetijske posojilnice in razne druge koristne ustanove. In sicer ustanavljali ne iz dobičkaželjnosti, ampak polni nesebične ljubezni in sočutja do trpečega kmetijskega ljudstva. In če so to vršili v smislu narodnih in katoliških načel, da so tako ohranili ljudstvu njegovo dedščino: slovensko besedo in slovensko zemljo, ali je to »demagoštvo«, ki ga tako radi očitajo nekateri po imenu napredni listi z zaviranimi besedami našim soborcem? In majniška deklaracija, ta veličastni spomenik jugoslovanske misli, ki je našla toliko navdušenega odmeva ravno v kmetijskih domovih in ki je užgala tisto veliko hrepenenje med nami, hrepenenje po skupnem življenju z dragimi brati na jugu pod svobodnim solncem! In ali ni našla tega odmeva ravno zato, ker so to misel sejali in za njo delovali v prvi vrsti slovenski duhovniki in katoliški izobraženci? Ali je mar to tisto »temno ozračje«, o kojem se piše po nekaterih listih? Zato pa še tembolj uvidimo, kako potrebno nam je složno delo za razmah naše misli, delo za Kmetijsko zvezo, slonečo na katoliških načelih in zvesto jugoslovanskim vzorom. Veselo si podajmo roke, tovariši, poprimite za vesla veslarji, zaveslajte k varnemu obrežju! To našo lepo slovensko zemljo, ki so jo preorali in obsejali z zdravim, klenim zrnem M. Slomšek, Krek in nebrojni drugi naši vzorniki, hočemo čuvati, da se brazde razorane ne zaplevelijo. Zvest hoče biti naš kmetijski rod praporom, ki se belijo in svetijo po naših gorah in dolinah. To je naša dedščina, to so naši biseri, ta naša rodna gruda, orošena z znojem in trpljenjem naših prednikov, posejana s cerkvami in društvenimi domovi, ki nas pozdravljajo in kličejo k sebi kot očesca nedolžnih otrok! Da, to so naši vzori!

Novo leto v vseh letnih časih.

Ako mi obhajamo 1. januarja pričetek novega leta, mislimo, da računajo po istem ključu novo leto na celem svetu. Naša baš kar omenjena domneva ni pravilna, ker slavijo novo leto razni narodi na zemeljski obli v vseh letnih časih.

V Indiji, kjer se ne drži kmetijski narod koledarja, določajo začetek leta po starodavnem verskem običaju — po stanju del na polju. Radi tega imajo Indijci po parkrat novo leto in en tak novoletni dan pade na 12. januar. Na Kitajskem slavijo »praznik novega leta ali praznik zmage prave vere nad krivoverstvom«, ako se nahaja solnce na 15. stopinji povodnega moža in je polna luna, kar se zgodi navadno meseca februarja.

Tibetanci imajo »kraljevo novo leto« februarja.

V marcu se vrši zopetna novoletna proslava med Indijci.

Dne 21. marca, ko pričinja spomlad, imajo novo leto Perzijanci.

Aprila je v Indiji obče novo leto.